

Tarif eller en ny Røreplan, hvad der jo dog ikke sker hverken hver Dag eller hver anden Dag. Hvis de 2 Embedsmænd skulle have anden Gerning, saa maa det af sig selv blive den at være Mellemmand mellem Generaldirektøren og Forvaltningsscheferne, og det er det, vi tro, der ikke er heldigt. Den højtærede Minister synes fremdeles at holde fast ved sin og det ærede Mindretals Anskuelse og Paastande om, at det af Flertallet her foreslaaede ikke paa nogen Maade kan sammenlignes med den Statsbaneadministration, vi havde før 1885. Det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes den højtærede Minister og det ærede Medlem kan fastholde denne Paastand, da der dog ikke er blevet gjort det fjerneste Forsøg paa fra nogen Side, hverken fra den højtærede Ministers eller fra det ærede Mindretals, at bevise over for Flertallet hvad det er, der mangler, for at det Apparat, vi foreslaa, fuldt ud kan svare til Ordningen før 1885. Den højtærede Minister har indskrænket sig til at sige, at med dette Apparat kunde han ikke styre, og at man tidligere har haft noget, der lignede en Slags Centraladministration og en Forretningsordning, der tillod, at Direktøren kunde tage sin Beslutning efter skriftlig Forhandling uden at rette sig efter Uniesforvaltningen. Ja, det kan gerne være; men det stiller Flertallet sig ikke i fjerneste Maade imod. Generaldirektøren kan fremtidig forhandle skriftlig efter eget Ønske med de 4 Direktører, med Kontorerne, Sekretariatet og komiterede, han har alt muligt, hvad Direktøren havde forud for 1885 og lige saa stort Arbejdspersonale som bøgge tidligere Bestyrelser havde for dette Tidspunkt. Jeg vilde være overordentlig taknemlig, hvis jeg kunde blive oplyst om, hvad det er, der mangler; thi det har været Flertallets alvorlige Hensigt at ville tilbyde et Administrationsapparat, der saa vidt som muligt er i Samklang med det, vi forlod i 1885. Det har været Flertallets Hensigt ikke paa nogen Maade at ville forringe Situationen fra da til nu; tværtimod, man har ment at ville forbedre den, for saa vidt maa har været villig til, i Erkendelse af de overordnede Embedsmænds spurgede Arbejde, at gaa med til ret betydelige Lønninger, saa betydelige, at jeg tror, Flertallet har nogen Fortjeneste af, at man overhovedet er enedes om disse Lønninger. Jeg skal i Sammenhæng hermed give det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgtres (Aaberg) Ret, naar han mente, at jeg ved i Gaar at nævne Lønningerne for de prøvsiste Statsbaners overordnede Personale havde glemt, at de havde Frihølig. Det har jeg glemt, det er

rigtigt. Men for øvrigt vil jeg til det ærede Medlem sige et Par Ord. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han vilde rette nogle Bemærkninger til Flertallets Ordfører og det maatte altsaa blive til mig, og en af hans første Bemærkninger var den, at han sagde, at der var vel ingen saa indskrænket, at han kunde tro, at en Bane med 8 Tog i hver Retning kunde drives lige saa billig som en Bane med 4 Tog. Nej, hvis det ærede Medlem har sigtet til mig, vil jeg erkende, at saa indskrænket er jeg ikke, det har det ærede Medlem Ret i. Jeg er ganske paa det rene med, at en Drift med 8 Tog i hver Retning maa koste mere end en Drift med 4 Tog, men i øvrigt er jeg uenig med det ærede Medlem paa en stor Mængde af de Punkter, som han særlig omtalte. Han sagde til Ets. i Begyndelsen af sit Foredrag, at Ordføreren gav ubetinget Bestyrelsens Sammensmeltning Skylden for, at Overstuddet af vore Statsbaner i de sidste 10 Aar var blevet forholdsvis ringe. Nej, det er fuldstændig fejl; det er ikke alene ikke sagt, eller tænkt, eller ment; men jeg har endogsaa paa en Maade, som jeg har maattet høre ilde for af den højtærede Minister, som mente, jeg gif for vidt i den Retning, fremsført Argumenter for, at det var ikke alene Sammensmeltningen i og for sig, der havde foranlediget dette daarlige Overskud af Banerne; der var en hel Mængde Momenter, som man, naar man vilde være rejskærdig, maatte tage med i Beregning. Naar det ærede Medlem dernæst mente, at den forrige administrerende Direktør for de sjællandske Baner havde udtalt i den bekendte Kommission om Reguleringen af Taksterne, at Nedsettelsen i 1882 for Persontrafikken vilde give en Formindskelse i Indtægten af 12 pCt., og for Gods-trafikken af 15 pCt., saa vil jeg just ikke sige, at denne Udtalelse er overbevisende; det var jo kun en Supposition, en Udtalelse i Udvalget, som behandlede Forslaget. Jeg har derimod tilladt mig at paavise ud af Driftsregnskabet, hvad Resultatet er blevet, og jeg tror, det er fuldt saa betryggende, naar man vil bygge noget op, at se paa de Tal, der angive Resultatet, end at se paa en Supposition selv af en nok saa dygtig Mand, som jeg for øvrigt erkender den daværende administrerende Direktør for de sjællandske Baner for at være. Jeg tror i denne Forbindelse at turde sige, at det ærede Medlem var lidt for haard ved den private Drift paa Sjælland; jeg tror ikke, det ærede Medlem har kendt den tilstrækkeligt til at kunne bedømme den, thi ellers vilde han vist ikke have udtalt sig, som han gjorde. Han